

1 ■ СИН АВРААМА

Мт. 1, 1: «Родовід Ісуса Христа, Сина Давида, Сина Авраама».*

■
Коли у церкві читають цей набір єврейських імен, виникає питання: навіщо? Що мені з тих чудернацьких імен? Хто вони для мене?

■
Але кожне ім'я – це ціла історія. Добра чи не дуже. Серед тих людей з родоводу є царі, патріархи, повії, язичники, вбивці... Яке вони мають право мати такого потомка, як Ісус? Чому Він не обрав когось кращого у коло своїх родичів?

■
Ісус обирає мене, не зважаючи на моє минуле. Його не цікавлять мої оцінки, дипломи, характеристики колишнього начальника. Він обирає мене, бо бачить, яке чудове майбутнє може бути в мене з Ним. Він дивиться інакше, ніж люди.

■
Блудниця з Його родоводу стала прикладом віри. Цар Давид був убивцею і крадієм чужих дружин. Але Господь любив його за щире серце. І Давид став прикладом покаяння. Соломон мав неймовірну мудрість, але і неймовірно її втратив...

■
Хай наші помилки не заважають Богові перетворити мою історію в Добру Новину.

■
Дякую, Ісусе, що не соромишся називати мене своєю!

* Якщо інше не вказано, цитати зі Святого Письма наведено за перекладом о. Івана Хоменка.

2 ■ ЕММАНУЇЛ

Мт. 1, 23: «Ось, Діва матиме в утробі й породить Сина, і дадуть Йому ім'я Еммануїл, що значить: З нами Бог».

■
Різдво – це сповнення пророцтв.

Сповнення Божої мрії:

відновити втрачену близькість між Ним і нами.

■
Еммануїл – «З нами Бог».

Здається, дуже відоме Його ім'я.

Бог з нами. А чи ми з Ним?

■
Це ім'я кличе другу сторону теж зробити крок назустріч.

Може, моє нове ім'я має бути «Та, що близько з Богом»?

■
Господи, хай вже ніщо не віддалить мене від Тебе.

Хочу бути близько.

Клич мене, коли забуваю про це...

3 ■ ВІЗЬМИ ДИТЯТКО

Мт. 2, 13: Якже вони вирушили в дорогу, ангел Господній з'явився вві сні Йосифові й каже: «Устань, візьми Дитятко і Його матір, і втікай в Єгипет, і перебувай там, поки я тобі не скажу, бо Ірод розшукуватиме Дитя, щоб Його вбити».

■
Те, що Ісус з'являється в моєму житті,
не означає, що тепер буде мир і спокій.

Є так багато загроз: як колись Ірод хотів убити Дитя,
так тепер всяке зло хоче вбити мої стосунки з Богом.

■
Йосиф отримує наказ: взяти Дитятко і Його Матір.

Тепер найголовнішим у житті Йосифа є Дитя.

Все інше – наступне в черзі.

■
У моєму житті має бути так само.

Взяти Ісуса і йти, куди скаже Бог.

Берегти Його у своєму серці від загроз.

Бути там, де Бог скаже.

Доти, доки не скаже повертатися.

■
Мій Бог такий: ніколи не відкриває всіх своїх планів.

Лиш крок за кроком.

Слово за Словом.

Щоб збулося те, що Він про мене мріяв.

Щоб стати тою, якою Він мене задумав.

Щоб із Його Сином робити цей світ Божим світом.

4 ■ МУДРЕЦІ НАСМІЯЛИСЯ З НЬОГО

Мт. 2, 16: «Тоді Ірод, побачивши, що мудреці насміялись з нього, розлютився вельми й послав убити у Вифлеємі й по всій окрузі всіх дітей, що мали менше ніж два роки, згідно з часом, що пильно вивідав був від мудреців».

Оті тисячі питань, які люди кидають у небо – «Де Бог, коли на світі стається стільки зла?» – мають відповідь тут. У цьому уривку. Зло стається, бо люди обирають не Бога. Люди самі вважають себе богом.

Ірод, ізраїльський цар, котрий мав бути зразком для народу, стає Його вбивцею (він сидів на престолі Давида!). Цар, який не лише не прийняв Бога, а й захотів Його вбити. Перша спроба вбити Ісуса відбулася у Вифлеємі кілька днів по Його народженні, а здійснилася через 33 роки на Голготі.

Доки на світі існують люди (а вони досі є), котрі вважають себе богами, царями, мудрішими за вічні закони, доти існуватиме зло.

Ірод помер швидше, ніж Ісус виріс. Так стається і з тими, котрі переслідують Бога будь-яким способом.

Історія бачила всяке. І найбільші імперії занепадають.

Але на нас лежить відповідальність за те зло, яке ми можемо зупинити, та не робимо такої спроби. За той гріх, на який мовчимо. За добро, яке маємо захистити, але не вистачає сміливості.

Царі пішли іншою дорогою. Нам теж необхідно оминати зло.

5 ■ ШЛЯХ ДО НЬОГО

Мт. 3, 1-3: «То був час, коли прийшов Йоан Хреститель, який проповідував у пустелі юдейській. Він казав: "Покайтеся, бо Царство Боже наближається". То ж саме про нього провіщає пророк Ісаїя: "Голос лунає в пустелі: Готуйте дорогу Господу, зробіть прямим шлях для Нього"».*

Три кроки, щоб зустріти Ісуса:

1. Покаяння – це квиток до Царства Небесного. Не пасує йти до неба у брудному одязі. Не пасує зустрічати Царя в лахмітті. Не пасує носити у серці бруд, коли наближається така велика подія – прихід Ісуса.

2. Готувати дорогу. Сьогодні дуже добре можна зрозуміти, як важко і небезпечно їхати по засніженій дорозі. А скільки всього може громадитися в моїй душі, що перекриє дорогу до мого серця? Як буде шкода, коли Ісус не зможе добратися до мене через барикади моїх страхів, помилок і всього того, чим закидане моє життя!

3. Вирівняти стежки. Знову ж таки, нелегко їхати по ямах. І небезпечно. Ями у моїй душі теж не приваблюють того, хто хоче навідатися. Ями від браку часу на Бога, від неухважності, від смутку за банальними речами. Ці ями можна легко залатати Словом Божим, яке зробить мою душу міцною і надійною дорогою.

Господи, приходь!

* Свята Біблія. Новий Заповіт сучасною мовою, 2007.

6 ■ ПУСТИНЯ ДЛЯ УЛЮБЛЕНОГО

Мт. 3, 17 – 4, 1: «І голос пролунав з неба: “Це Син мій любий, що його я вподобав”. Тоді Дух повів Ісуса в пустиню, щоб диявол спокушав Його».*

Між словами Отця про Ісуса «Це Син мій улюблений» і спокусами у пустині є лише номер розділу.

Від найвищої радості до важкого випробування – одна мить. Той самий Святий Дух, який зійшов під час хрещення на Ісуса, тепер веде Його у пустиню.

Життя саме таке. Як тільки переміг у попередньому рівні, піднімаєшся на наступний – важчий. Але потрібно йти на цю боротьбу із твердим переконанням, хто я.

Диявол спокушає словом «якщо»:

Мт. 4, 3: «І наблизився до Нього спокусник, і сказав: “Якщо ти Син Божий, накажи, щоб каміння оце вчинилося хлібом”».

І якщо б Ісус забув або не був упевнений, що Він є Син Божий, то невідомо, як би обернулася ситуація. Але Він знає, ким є.

Я і ти теж є сином, дочкою Отця.

На нас теж зійшов Святий Дух під час Хрещення.

Тому цей Дух веде нас через пустині.

Тому інший дух хоче захитати мою і твою певність у любові Отця: «Якщо Бог добрий, то чому тобі зле?...»

Впізнаєш цей голос?

Якщо я переживаю випробування, то це тому, що мене через нього веде Святий Дух. І Він пригадає мені слова Отця про мене. Лиш варто слухати саме Його, а не того іншого духа, який просто заздрить, що вже ніколи не почує про себе тих слів, які про себе чує я: «Моя улюблена... моя найбільша радість...».

Боже, веди мене за руку через усі пустині...

* Канонічний переклад Біблії сучасною українською мовою. Переклав Олександр Гиж, 2019.

7 ■ НА ГРАНИЦЯХ

Мт. 4, 13. 16-17: «... і, покинувши Назарет, пішов і оселився в Капернаумі, що при морі, на границях Завулону та Нафталі. ... “Народ, який сидів у темноті, побачив велике світло; тим, що сиділи в країні й тіні смерті, – зійшло їм світло”. З того часу Ісус почав проповідувати й говорити: “Покайтесь, бо Небесне Царство близько”».

Ісус йде на границі.

Заходить у темряву і смертельну тінь.

Несе велике світло.

Приносить Царство Небесне туди, де царювала смерть.

Якщо я дійшла до границі – Він іде до мене.

Якщо я в суцільній темряві – Він іде до мене.

Якщо я смертельно налякана,

якщо в мені майже нема життя, – Він іде до мене.

Якщо я почуваю себе чужою – Він іде до мене.

Куди б я не йшла – Він приходить до мене перший.

Де б я не загубилася – Він мене знайде.

Тільки Йому потрібен дозвіл перетнути кордон мого серця.

Він просить дозволу увійти в мій найгостріший біль, в найгустішу темряву, в мою найбільшу слабкість.

Він тут для цього.

Він тут для мене.